

VERBUM DOMINI

ANDRA SÖNDAGEN I FASTAN

Första läsningen

1 Mos 15:5–12, 17–18

Herrens ord kom i en syn till Abram. Och Herren förde honom ut och sade: »Se upp mot himlen och räkna stjärnorna, om du kan! Så talrika skall dina ättlingar bli.« Abram trodde Herren, och därför räknade Herren honom som rättfärdig.

Herren sade till Abram: »Jag är Herren, som har fört dig från Ur i Kaldeen för att ge dig detta land som egendom.« Abram sade: »Herre, min Gud, hur skall jag veta att det blir min egendom?« Han svarade: »Hämta en treårig kviga, en treårig get och en treårig bagge, en turturduva och en ungduva!« Abram hämtade djuren, styckade dem i två delar och lade delarna mitt emot varandra, men fåglarna styckade han inte. Rovfåglar dök ner mot kropparna, men Abram jagade bort dem.

Vid solnedgången föll Abram i dvala, och skräck överväldigade honom, ett stort mörker. Solen gick ner och det blev mörkt. Då syntes ett rykande fyrfat och en flammande fackla som gick fram mellan köttstyckena. Herren slöt då detta förbund med Abram: »Åt dina ättlingar ger jag detta land, ända från Egyptens flod till den stora floden.«

Responsoriepsalm

Ps 27

℟. Herren är mitt ljus och min räddning.

Herren är mitt ljus och min räddning,
vem skulle jag frukta?

Herren är ett värn för mitt liv,
vem skulle jag bäva för? ℟.

Hör, Herre, när jag ropar,
visa mig nåd och svara mig.

»Sök Herren«, manar mitt hjärta.

Dig, o Herre, söker jag. ℟.

Dölj inte ditt ansikte för mig,
visa inte bort din tjänare i vrede,
du som varit min hjälpare. ℟.

Jag är viss om att möta Herrens godhet
här i de levandes land.

Hoppas på Herren!

Var stark, fatta mod
och hoppas på Herren! ℟.

Andra läsningen

Fil 3:17 – 4:1

Ta mig till föredöme allesammans, och se på dem som lever efter det exempel vi har gett er. Många – jag har ofta sagt det och säger det nu med tårar – är fiender till Kristi kors, de lever så att de slutar i fördärvet, deras gud är buken och sin ära får de genom könet, dessa som bara tänker på det jordiska. Vårt hemland är himlen, och därifrån väntar vi också den som skall rädda oss, herren Jesus Kristus. Han skall förvandla den kropp vi har i vår ringhet så att den blir lik den kropp han har i sin härlighet, ty han har kraft att lägga allt under sig. Stå därför fasta i Herren, mina kära bröder som jag älskar och längtar efter, ni som är min glädje och min segerkrans.

eller (kortare läsning):

Andra läsningen

Fil 3:20 – 4:1

Vårt hemland är himlen, och därifrån väntar vi också den som skall rädda oss, herren Jesus Kristus. Han skall förvandla den kropp vi har i vår ringhet så att den blir lik den kropp han har i sin härlighet, ty han har kraft att

lägga allt under sig. Stå därför fasta i Herren, mina kära bröder som jag älskar och längtar efter, ni som är min glädje och min segerkrans.

Lovsång

℟. Ur det lysande molnet
hördes Faderns röst:
»Detta är min älskade Son.
Lyssna till honom.«

Evangelium

Luk 9:28b–36

✠ Vid den tiden tog Jesus med sig Petrus och Johannes och Jakob och gick upp på berget för att be. Medan han bad förvandlades hans ansikte, och hans kläder blev vita och lysande. Och två män samtalande med honom. Det var Mose och Elia som

visade sig i härlighet, och de talade om hans uttåg ur världen som han skulle fullborda i Jerusalem. Petrus och de andra hade fallit i djup sömn men vaknade och såg hans härlighet och de båda männen som stod tillsammans med honom. När dessa skulle lämna honom sade Petrus till Jesus: »Mästare, det är bra att vi är med. Låt oss göra tre hyddor, en för dig och en för Mose och en för Elia« – han visste inte vad han sade. Men medan han talade kom ett moln och sänkte sig över dem, och när de försvann i molnet blev lärjungarna förskräckta. En röst hördes ur molnet: »Detta är min son, den utvalde. Lyssna till honom«, och när rösten ljöd stod Jesus där ensam. Lärjungarna teg om vad de hade sett, och vid den tiden berättade de ingenting för någon.